

[Alfred Jensen.]

føring af de lempelser, der måtte følge af en ny vurdering, står os ikke helt klart. Vi har ikke noget imod, at man foretager fiksering af bygningsskylden til staten og købstadkommunerne og foretager forhøjelse af fradragsbeløbet, som foreslået, i landkommunerne, men dermed mener vi ikke at alle problemer er løst.

Det fremgår da også af det omtalte forlig, at der er flere problemer i denne forbindelse, og at man derfor bliver nødt til at have opmærksomheden henvendt på andre områder. Der er nu nævnt formuegrænsen for medlemskab i sygekassen, og der er nævnt andre ting. Det er naturligvis udmærket, at det tages med op til behandling og løsning. Jeg har selv på den kommunistiske gruppes vegne allerede i fjor sommer gjort opmærksom på, hvad følgerne af en ny almindelig vurdering ville blive, og at ajourføring var nødvendig på en lang række områder. Det forekommer mig alligevel, at der sker en overvæltning af byrder på den mindrebemidlede del af befolkningen, hvis man ikke også tager fat på andre sider af denne sag.

Jeg tvivler ikke om, at denne sidste vurdering, uden at jeg kender den i enkeltheder eller har et samlet overblik over den, er mere rimelig og mere reel end den tidligere vurdering. Men én ting er at foretage en realistisk vurdering af de værdier, ejendommene har, en anden ting er, om denne vurdering ikke betyder, at medborgere med små indkomster, små ejendomme, bliver stillet så dårligt, at de ikke er i stand til at klare sig igennem. Hvad nytter det, at en mand i et enfamilieshus får værdien af sin ejendom sat så højt, at hans omkostninger stiger langt ud over, hvad han er i stand til at præstere med de indkomster, han har? Han har vel reelt en større bygningsværdi, men det er ikke muligt for ham at realisere den, fordi der i de fleste egne af landet er meget store vanskeligheder forbundet med at få en ny bolig. Skulle det endelig være muligt, kommer man mange gange af asken i ilden. Derfor forekommer det mig, at der er visse ting, man bør se på. Jeg ved ikke, hvad der er at gøre ved fastsættelse af huslejeværdien for bolig i et enfamilieshus, men for mig står det sådan, at adskillige får en forøget indkomst, der

igen betyder en forøget personlig skat. Denne forøgelse er jo særlig slem, fordi indtægtsforøgelsen, som ikke er nogen reel forøgelse i penge, bliver lagt på toppen af den indkomst, vedkommende har i forvejen. Det forekommer mig, at der her er et problem, man også bør se på, og man bør være opmærksom på, at tusinder af medborgere, der har søgt at skaffe sig foden under eget bord, bolig i egen ejendom, kommer til at stå over for vanskeligheder, de dårligt kan klare, al den stund de ikke, efterhånden som de bliver ældre, har de samme indtjeningsmuligheder, som de har haft før.

Det forekommer mig heller ikke helt tilfredsstillende, at man uden videre forhøjer grundskyldsydelsen — sådan har jeg vel lov til at sige. Jeg ved godt, at det ærede medlem hr. Oluf Pedersen og andre er vældig tilfredse med, at ydelsen på grundskyldområdet stiger. Jeg bemærkede også, at det ærede medlem hr. Holger Eriksen sagde, at det var en rimelig foranstaltning, der her gennemførtes. Jeg skulle ikke have noget imod det, hvis det ikke betød en skat på toppen af de allerede bestående skatter.

Jeg har gentagne gange talt for, at hvis man skal gå over til fuld grundskyld, må det betyde, at man foretager en omlægning af skatten, så at der gives manden med den lille ejendom, lejer, dækning for den forøgede ydelse f. eks. gennem lempelser i told- og forbrugsafgifter.

Jeg ved meget vel, at der ikke er tale om inddragning af jordrenten, men om ajourføring af grundenes værdier, og derfor synes det såre rimeligt, at man foretager en forhøjelse af grundskylden. Men jeg tror ikke, man kommer uden om, at man må være opmærksom på, at disse ydelser kommer til at ligge som en tung byrde på mange ældre medborgere, der ikke vil være i stand til at klare dem. Jeg synes, at de øgede byrder, der herved lægges på folk, bør man søge at imødegå ved at give dem lettelse på andre felter. Det beløb, der her skal opkræves — jeg mener at have set 12 mill. kr. — bør man søge afskrevet på anden vis og sikre, at der sker en afvikling af forbrugsafgifterne på en sådan måde, at det kommer den mindrebemidlede til gode.

Der har været foretaget beregninger heraf med henblik på overgang til fuld grundskyld. Det skulle også være muligt at finde ud af,